

ORDENANZA XERAL MUNICIPAL REGULADORA DA EMISIÓN E RECEPCIÓN DE RUÍDOS, VIBRACIÓNS É CONDICIÓNS DOS LOCAIS

Artigos derogados pola modificación aprobada por acordo do Pleno da Corporación na sesión de 1 de outubro de 2010 (publicada no BOP do 23 de novembro de 2010): artigos 15.1, 16.1, 17, 18, 19.2, 41, 42, 43.3, 44.4, 44.6, 44.7, 48, 55.6, 59.2.3, Disposición Adicional Quinta).

Artigo derogado pola Ordenanza reguladora das terrazas e quioscos de hostalería aprobada por acordo do Pleno da Corporación o día 26 de abril de 2012 (publicada no BOP do 18 de maio de 2012): artigo 48.4.

Artigo 15º

1. As condicións acústicas esixibles aos diversos elementos constructivos que compoñen a edificación serán as determinadas no capítulo III da Norma básica de edificación sobre condicións acústicas (NBE -CA-88).

Artigo 16º. Certificado de final de obra

1. A partir da presentación do correspondente certificado de fin de obra, o Concello comprobará o cumprimento das prescricións establecidas neste título, comprobación que poderá omitirse se a achegan os promotores, xunto coa anterior certificación, certificado de illamento acústico expedido por empresas ou entidades homologadas pola Consellería de Medio Ambiente

Artigo 17º. Solucións constructivas

Para os efectos dos límites fixados no artigo 13º sobre protección do ambiente exterior teranse en conta as seguintes prescricións:

Primeira. En todas as edificacións, a solución constructiva dos cerramentos exteriores dotados ou non de illamento acústico, proporcionará unha atenuación global mínima para os ruídos aéreos de 45 dBA no intervalo de frecuencias comprendidas entre 100 e 3.150 Hz.

Segunda. Os elementos constructivos e de illamento acústico e os recintos en que se aloxen actividades e instalacións industriais, comerciais e de servizos, deberán posuír capacidade suficiente de atenuación acústica para o exceso de intensidade sonora que se orixine no seu interior e, se fose necesario, disporán de sistemas de aireación inducida ou forzada que permitan pechar os ocos ou fiestras existentes ou proxectados. En calquera caso, as discotecas, salas de festa ou baile e cafeterías, bares, restaurantes, etc., que dispoñan de equipo de música ambiental ou aparellos de música de utilización pública deberán dotarse dun sistema eficaz de insonorización en paramentos e teitos.

Terceira. Os aparellos elevadores, as instalacións de acondicionamento de aire e torres de refrixeración, a distribución, depuración de augas, a transformación de enerxía eléctrica, instalacións de calefacción e demais servizos dos edificios, serán instalados coas precaucións de localización e illamento que garantan un nivel de transmisión sonoro non superior aos límites fixados nos artigos 13º e 18º.

En particular, os cuartos de caldeiras e as salas de maquinaria non poderán lindar por paramentos horizontais e verticais con zonas destinadas a uso de vivenda, dentro dun mesmo edificio. En caso de imposibilidade física, o local de contención deberá estar illado integramente ata alcanzar un nivel mínimo de 70 dBA con relación á vivenda.

Cuarta. Nas obras e traballos de construción, modificación, reparación ou derruba de edificios, así como nas que se realicen na vía pública adoptaranse as medidas oportunas para evitar que os ruídos emitidos excedan dos niveis acústicos fixados no artigo 13º, recorrendo á utilización de equipos e maquinaria homologados cos correspondentes certificados de insonorización.

Quinta. O Concello poderá escusar a precedente prescrición nas obras de declarada urxencia e naquelas outras en que a demora puidese supor perigo de afundimento, corremento, inundación, explosión ou riscos de natureza análoga.

Nestes casos, atendidas as circunstancias concorrentes, poderá autorizar o emprego de maquinaria e a realización de operacións cunha emisión de nivel sonoro superior ao permitido na zona de que se

trate, condicionando o sistema de uso ao horario de traballo e á necesaria protección persoal dos operarios.

Sexta. Requirirá autorización expresa a instalación de sistemas de megafonía e equipos musicais en feiras, barracas e tómbolas, así como a venda e proclama de artigos voceando.

Sétima. Deberán amortecerse as portas metálicas de garaxes ou locais e as persianas de protección que produzan un impacto ao pecharse que poida molestar aos veciños. De igual xeito os motores e mecanismos de arrastre.

Artigo 18°. Normas de protección do ambiente interior

Con relación aos límites fixados no artigo 13° sobre protección do ambiente interior dos recintos, observaranse as seguintes normas:

Primeira. En todas as edificacións, os cerramentos exteriores axustaranse ao disposto na prescrición primeira do artigo anterior. Non obstante, nos casos en que a edificación se vaia realizar nun sector afectado por ruídos tales como os procedentes de trens, estacións de autobuses ou similares, o illamento acústico esixido poderá aumentarse se se considera imprescindible para atenuar os efectos de importantes agresións acústicas, chegando en casos extremos, a prohibírense determinados usos do solo.

Segunda. Nos inmobles en que coexistan vivendas e outros usos autorizados polas ordenanzas municipais non se permitirá a instalación, funcionamento ou uso de ningunha máquina, aparello ou manipulación cun nivel sonoro que exceda de 75 dBA.

Terceira. Prohíbese toda emisión de ruídos nos establecementos situados en edificios de vivendas cando o nivel sonoro transmitido a aquelas exceda de 30 dBA durante a noite (de 22 a 8 horas), e 35 dBA durante o día (de 8 a 22 horas).

Cuarta. Os aparellos elevadores e demais elementos que se mencionan na prescrición terceira do artigo anterior serán instalados coas precaucións de localización e illamento que garantan un nivel de transmisión sonora non superior a 32 dBA cara ao interior da edificación.

Quinta. As máquinas, aparellos ou manipulacións xeradores ruídos de nivel superior a 80 dBA que puidesen instalarse ou realizarse en edificios fabrís, situaranse en locais *ad hoc*, illados dos restantes lugares de permanencia de persoal, de forma que neles non se exceda o límite de 80 dBA. Os operarios encargados do manexo de tales elementos serán provistos de medios de protección persoal que garantan a súa seguridade e saúde.

Artigo 19°. Regras de corrección de vibracións.

Segunda. Non se permite ancorar maquinaria, soportes desta ou calquera órgano móbil nas paredes medianeiras, teitos ou forxados de separación entre locais de calquera clase de actividade, así como nos elementos da estrutura da edificación.

Artigo 41°. Definición das actividades.

Bar: establecemento público destinado á expedición de bebidas ou comidas que adoitan tomarse de pé ante o mostrador ou en mesas.

Café: establecemento onde se bebe café ou outras bebidas.

Cafetería: establecemento público destinado á expedición de café e bebidas de calquera clase. Serve tamén, por un prezo establecido e principalmente na barra ou mostrador, a calquera hora dentro das que permaneza aberta, pratos fríos e quentes, simples ou combinados, confeccionados de ordinario á prancha, para refrixerio rápido.

Café-cantante: establecemento público de características similares ao anterior, pero amenizado por cantantes ou músicos.

Café-concerto: teatro onde os espectadores poden fumar e beber, cun programa que inclúe números de canto, pantomimas e ballets.

Café-bar especial: nas súas variantes actuais pode estar amenizado con música ambiental, quedando asimilado ao pub.

Pub: voz inglesa abreviatura de public-house (local público). Establecemento orixinalmente británico onde se poden tornar bebidas alcohólicas, e que a dinámica social dos nosos tempos transformou nun centro de diversión ambientada con música.

Discoteca: local de pública concorrencia onde se expenden bebidas alcohólicas e se baila con acompañamento musical habitualmente a base de soportes discográficos.

Tablao flamenco: local público que dispón de tarima ou escenario para actuacións dun determinado espectáculo flamenco. O termo estivo referido nun principio aos denominados cafés-cantantes.

Sala de festas: salón de baile ou cabaret: do francés, taberna. Lugar de ocio onde se bebe, se baila e se representan espectáculos, principalmente de noite. Sinónimo de *boite* e de *music-hall*.

Karaoke: establecemento público onde se expenden bebidas alcohólicas e, segundo moda importada do Xapón, os usuarios intentan reproducir coa súa voz sobre un fondo musical que os guía e arroupa calquera das cancións.

Restaurante: establecemento público onde se serven comidas, As súas diversas clases comprenden unha gamma infinita, dende a modesta casa de comidas que proporciona un menú fixo a prezos moi económicos ata os suntuosos restaurantes de fama: quedan encadradas dentro desta categoría as súas variantes como ventas, mesón, grellas, etc.

Barra americana: establecemento público onde, nun ambiente marcadamente erótico e amenizado con música, se venden bebidas alcohólicas servidas por persoal feminino ou masculino. Quedan comprendidos dentro desta categoría os bares de alterne, as whisquerías e os *nigth-clubs*.

Artigo 42°. Clasificación das actividades polo seu grao de molestia.

1. Clasifícanse as distintas actividades de ocio en función do seu grao de molestia. Así, teremos:

GRUPO I

- Bar, café.

- Café-bar.
- Cafetería.
- Restaurante, mesón, grella.
- Taberna e adega.

GRUPO II

- Café-bar especial
- Pub

GRUPO III

- Café cantante.
- Café concerto.
- Karaoke.
- Boleiras.

GRUPO IV

- Discoteca e sala de baile.
- Sala de festas.
- Tablao flamenco.
- Music-hall.

GRUPO V

- Barra americana.
- Bares de alterne.
- Night-club.
- Whisquería.

No non previsto nesta clasificación estarase ao disposto no Regulamento xeral de policía de espectáculos públicos, no Regulamento de actividades molestas, insalubres, nocivas e perigosas, ou nas normas que os substitúan, e na normativa específica, en caso de que a haxa.

Artigo 43°. Relación do local có exterior.

3. Todas as actividades susceptibles de producir molestias por ruído deberán exercerse coas portas e fiestras pechadas.

Artigo 44°. Condicións mínimas que deben reunir os locais.

4. En todos os casos, a relación entre a lonxitude de fachada á vía pública e a superficie total útil do establecemento en planta baixa será como mínimo dun metro lineal de fachada por cada vintecinco metros cadrados de superficie excluíndose os edificios de uso exclusivo, non residencial.

6. Non se permitirá a instalación e uso de aparellos de música ou videomusicais ou a utilización de instrumentos musicais nos establecementos do grupo I. Nesta categoría de establecementos soamente poderá instalarse fío musical, un aparello de radio ou de televisión, que deberán funcionar sen estar conectados a amplificadores ou a altosfalantes.

7. Non se permitirá a instalación de equipos ou a apertura de saídas de ventilación forzada directamente a patios de luces. Nos patios soamente se permitirá a instalación de conductos de ventilación ou chemineas de fumes que vaian sempre á parte superior do plano de cuberta do edificio. A ventilación dos aseos conducirase sempre á cuberta do edificio. A ventilación forzada dos locais non producirá en ningún caso molestias aos veciños do inmovible ou aos usuarios da vía pública. A distancia das saídas de aire a fiestras situadas fronte ao equipo de ventilación non será menor a catro metros.

Artigo 48°. Niveis de illamento acústico.

1. Como norma xeral, ás actividades con horario nocturno esixiráselles un illamento acústico mínimo de 60 dBA respecto aos locais destinados a uso residencial.

2. Esixirase que as actividades de ocio nocturno dispoñan nos seus elementos de delimitadores, teito, chan e paredes, dos niveis mínimos de illamento global acústico a ruído aéreo que seguen:

a) Os locais destinados a bar, cafetería, restaurante e similares (grupo I), de 60 dBA.

b) Os que se destinen a bar especial, pub e similares (grupo II) de 65 dBA.

c) Os do grupo III e V, como os cafés-cantantes, karaokes, barras americanas, de 70 dBA.

d) Aqueles destinados a discoteca, disco-bar, sala de festas e similares (grupo IV) con pista de baile, de 75 dBA.

3. En calquera suposto, sexa cal sexa o illamento acústico acadado, nunca se poderán superar os límites de recepción fixados nos artigos desta ordenanza para estes establecementos.

4. O suxeito pasivo coa obriga de incrementar o illamento ata os mínimos sinalados é o titular do foco emisor do ruído.

5. As actividades complementarias desenvolvidas polos establecementos incluídos nos grupos I e II no exterior (terrazas en vía pública, en patios a terreos privados, etc.) non estarán sometidas ás limitacións do illamento acústico ou aos límites máximos de ruído permitidos no exterior. No obstante, en ningún caso se producirán ruídos que superen en espazos lindantes, horizontais ou verticais, os niveis fixados como niveis de recepción polo artigo 13 desta ordenanza. En todo caso, os espazos dedicados a estas actividades complementarias non poderán dispor de equipos de música ou outras reproducións sonoras, así como tampouco outros elementos que sexan susceptibles de producir ruídos.

Corresponde aos propietarios dos locais o mantemento da orde nas súas terrazas, sen prexuízo da intervención dos axentes da autoridade, cando así proceda.

6. A determinación e comprobación do illamento acústico farase de acordo co artigo 14 e co apartado V do anexo.

Artigo 55°. Recomendacións constructivas.

6. Outras condicións

Deixarase un punto de inspección por cada 50 metros cadrados, no que se poderá observar o illamento, ou en caso de que sexa imposible construír os rexistros, garantirase a existencia dos materiais de insonorización da forma que se indica no artigo 49.

Será requisito imprescindible para considerar un local insonorizado que estea recebado o teito co fin de uniformar o illamento da placa.

En calquera caso, comunicarse ao Concello a data de execución das obras de insonorización do local para que sexan inspeccionadas antes da súa finalización.

Artigo 59°. Establecemento que non se axusta a licencia.

2.3 Concederase ao titular un prazo de dous meses para que solicite licencia de apertura para a actividade efectivamente desenvolvida no local ou, noutro caso, para que efectúe os necesarios cambios no establecemento co fin de axustar o exercicio da actividade ao establecido pola licencia.

Quinta. Edificios catalogados

Os edificios catalogados polo Plan especial de protección e rehabilitación da Cidade Histórica ou polo Plan especial de protección do patrimonio construído de interese cultural poderán eximirse do cumprimento dalgunha das condicións fixadas por esta ordenanza. Sen embargo, só poderán aceptarse excepcións xustificadas polo cumprimento da normativa do Plan especial. En todo caso, todos os locais deberán cumprir cos límites de ruído establecidos.

Excepcionalmente, no caso de apertura de novas actividades en locais situados en edificios catalogados, poderanse autorizar superficies mínimas inferiores, ata nun 20% como máximo, do establecido no artigo 44.3.

ORDENANZA XERAL MUNICIPAL REGULADORA DA EMISIÓN E RECEPCIÓN DE RUÍDOS, VIBRACIÓNS É CONDICIÓNS DOS LOCAIS

A Disposición derogatoria da Ordenanza municipal reguladora de terrazas e quioscos de hostalería modifica a redacción do artigo que a seguir transcribe:

Artigo 48. 4. “As actividades complementarias desenvolvidas polos establecementos incluídos nos grupos I e II no exterior (terrazas en vía pública) non estarán sometidas ás limitacións do illamento acústico ou aos límites máximos de ruído permitidos no exterior. No obstante, en ningún caso se producirán ruídos que superen en espazos lindantes, horizontais ou verticais, os niveis fixados como niveis de recepción polo artigo 13 desta ordenanza. En todo caso, os espacios dedicados a estas actividades complementarias non poderán dispor de equipos de música ou outras reproducións sonoras, así como tampouco outros elementos que sexan susceptibles de producir ruídos.

Corresponde aos propietarios dos locais o mantemento da orde nas súas terrazas, sen prexuízo da intervención dos axentes da autoridade, cando así proceda”.